

A Fővárosi Ítéltábla a Harsányi és Baltay Ügyvédi Iroda (**fél címe.**, ügyintéző: dr. Baltay Levente ügyvéd) által képviselt felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, a Dr. Szántó Adrienn Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Szántó Adrienn ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve(I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve(II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2017. február 16. napján meghozott 27.P.21.655/2016/8. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 9. sorszám alatt, a felperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett részében részben megváltoztatja és az I. rendű alperes marasztalásának tőkeösszegét a kamatfizetési kötelezettséget változatlanul hagyva 5.700.000 (Ötmillió-hétszázezer) forintra leszállítja.

Az állam által viselt kereseti illeték összegét 900.000 (Kilencszázezer) forintban, a fellebbezési illeték összegét pedig 1.310.240 (Egymillió-háromszáztízezer-kétszáznegyven) forintban állapítja meg.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 25.000 (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú ítéletben megállapított és a fellebbezés elbírálása szempontjából jelentős tényállás szerint a felperes és I. rendű alperes házasságát a Ráckevei Városi Bíróság a 2010. április 26-án kelt és jogerőre emelkedett 2.P.21.685/2009/7. számú ítéletével felbontotta. Az ítélet szerint a házastársak életközössége 2009 augusztusában szakadt meg.

A házastársak 2000. április 19-én szereztek meg a ... hrsz.-ú, természetben ... szám alatti (a továbbiakban: **...i** ingatlan) tulajdonjogát egymás között 1/2-1/2 arányban. A házassági bontóperben hozott jogerős végzéssel jóváhagyott egyezség szerint a felperes kijelentette, hogy gyermektartásdíjra nem tart igényt, figyelemmel arra, hogy a **...i** ingatlanból az I. rendű alperes 1/2 tulajdoni hányada ennek fejében tulajdonába kerül. Az egyezséget jóváhagyó végzés nem tartalmazta a földhivatali megkeresést, a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése vonatkozásában, a felperes kérelme alapján azonban utóbb a Ráckevei Járásbíróság az egyezséget

jóváhagyó végzést a Budapest Környéki Törvényszék 14.Pkf.50.098/2015/3. számú végzésével jogerőre emelkedett 20.P.21.685/2009/19. számú végzésével kiegészítette a földhivatal megkeresésével.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperesi és I. rendű alperes házastársi közös vagyonába az életközösség megszakadásakor az alábbi vagyontárgyak tartoztak:

- 1) a ...i ingatlan 1/2-1/2 illetősége,
 - 2) a ... forgalmi rendszámú ... személygépkocsi,
 - 3) a ...i ... hrsz.-ú ingatlan,
 - 4) az I. rendű alperes ... lakossági elektronikus számláján lekötött betét 2.500.000 forint összegben, melyből megvásárlásra került 2010. július 9. napján
- a) 1.300.000 forint összegben és
- b) 990.000 forint összegben 2 db ... üdülési jog, összesen 2.290.000 forint összegben,
- 5) az I. rendű alperes ... lakossági elektronikus számláján levő 356.038 forint összeg megtakarítás,
 - 6) az I. rendű alperes ... Lakossági elektronikus számláján lekötött betét 11.200.000 forint összegben,
 - 7) az felperes ... banknál vezetett számláján 2009. augusztus 31. napján 442.163 forint összegű megtakarítás,
 - 8) ezen kívüli ingóságok összesen 2.000.000 forint értékben.

Az ítéletben rögzített kereseti kérelem szerint a felperes az I. rendű alperest házassági vagyontársaság megosztása címén 1.500.000 forint tőke, további 6.850.000 forint tőke és annak 2010. augusztus 31. napjától számított törvényes kamata, valamint 125.914 forint tőke és annak 2010. augusztus 31. napjától számított törvényes kamata megfizetésére kérte kötelezni.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítása mellett kérte a ...i ingatlan 1/2 tulajdoni illetőségére tulajdonjoga bejegyzését házassági vagyontársaság megosztása címén.

Arra hivatkozott, hogy az ingatlan 1/1 tulajdoni illetőségben a különvagyonát képezte, ugyanis annak 3.900.000 forint vételára az édesanyjától kapott 2.500.000 forint és 1.500.000 forint összegű kölcsönökből került kifizetésre; az előbbi kölcsönből 300.000 forintot + 200.000 forintot a felek életközösségük alatt visszafizettek. Állította, hogy a felperes a gyermektartásdíjról az ingatlan 1/2 tulajdoni illetősége ellenében mondott le és kötött egyezséget, azon felül további 1/2 hányad nem illeti meg.

Az ... Banknál vezetett számlájának egyenlege kapcsán előadta, hogy a lekötött 13.700.000 forintból 2.500.000 forint közös megtakarítás, a további 11.700.000 forintot mint „idegen pénzt” kezelte a számlán.

Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéletábrla 17.Pf.20.236/2015/3-II. számú hatályon kívül helyező végzése folytán újraindult eljárásban felperes és I. rendű alperes házastársi vagyontársaságát oly módon osztotta meg, hogy a ... hrsz.-ú ingatlan a felperes 1/1 tulajdoni illetőségéből 1/2 tulajdoni illetőséget I. rendű alperes tulajdonába adta házastársi vagyontársaság megosztása jogcímén.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 60 nap alatt fizessen meg a felperesnek 6.850.000 forint tőkét, valamint annak 2010. augusztus 31. napjától 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi kamatát, 2013. július 1-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes

jégybanki alapkamattal megegyező mértékű évi kamatait.

Ezt meghaladóan felperes keresetét elutasította, az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte a Pest Megyei Kormányhivatal Ráckevei Járási Hivatalát, hogy a felperes 1/1 tulajdoni illetőségéből 1/2 tulajdoni illetőséget törölje és 1/2 tulajdoni illetőséget az I. rendű alperes javára jegyezze be. Egyidejűleg elrendelte az ingatlanra bejegyzett perfeljegyzés tényének törlését. Megállapította, hogy a perbeli költségeiket maguk, a felmerült kereseti és fellebbezési illetéket pedig az állam viseli.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az I. rendű alperes a ...i ingatlan tekintetében nem tudta bizonyítani, hogy az 1/1 hányadban a különvagyon, ugyanis nem tudta igazolni, hogy a teljes vételár megfizetéséhez szükséges összeget a szüleitől kapta. Alaposnak tartotta azonban az I. rendű alperes azon hivatkozását, hogy tévedés, elírás folytán került a felperes tulajdonába további 1/2 tulajdoni illetőség, ugyanis a felperes 2010. november 17., 2011. április 28. és május 3. napján kelt leveleiből és a bontóperbeli nyilatkozatából azt a következtetést vonta le, hogy a felperes is csak 1/2 tulajdoni illetőséget tekintett sajátjának.

Tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes a lekötött 13.700.000 forintból 2.500.000 forintnak a közös vagyoni jellegét elismerte, a fennmaradó összegről pedig nem bizonyította, hogy az idegen pénz, az elsőfokú bíróság a 13.700.000 forint fele részében, 6.850.000 forint összegben marasztalta az alperest a Csjt. 31. § (5) bekezdése és a Ptk. 301. § (1) bekezdését alkalmazva.

Az ezt meghaladó keresetet azon indokkal utasította el, hogy a folyószámlákon lévő összegekkel a felek az egyezségkötés során elszámoltak.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes és az I. rendű alperes is fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és az alperesek kereseti kérelem szerinti marasztalását kérte.

Az I. rendű alperest terhelő marasztás összegét elfogadva az volt az álláspontja, hogy azon felül a feleknek egymással szemben elszámolási igénye nincs. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a ...i ingatlan 1/2 részét az I. rendű alperes tulajdonába adta. Arra hivatkozott, hogy a Budapest Környéki Törvényszék végzése megállapította, hogy e tárgyban már jogerős bírósági ítélet keletkezett, és a Ráckevei Járásbíróság és a Budapest Környéki Törvényszék határozata is tartalmazza, hogy az ingatlan további 1/2 tulajdoni hányadát a felperes már megszerezte, tulajdonjoga bejegyzést nyert, az mint ítélt dolog jelen peres eljárásnak nem lehet tárgya.

Állította, hogy a peres felek között egyezség jött létre a perbeli ingatlan és gyermektartásdíj ellentételezéseként, azt a bíróság jóváhagyta, ezért az I. rendű alperes mentesült a gyermektartásdíj fizetése alól, a felperes pedig ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel tulajdonjogot szerzett.

Az I. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Hangsúlyozta, miszerint következetesen állította a 13.700.000 forint részben idegen pénz voltát és azt, hogy abból 2.500.000 forint tartozott közös vagyonukba, mely összegre figyelemmel voltak a felek akkor, mikor egyezségükben a vagyont 50-50%-ban megosztották, hiszen ennek fejében került a felpereshez a gépkocsi. Így a legrosszabb esetben is csak 11.200.000 forint 50%-ának megfizetésére kötelezhette volna őt a bíróság. Tényállításai mellett a NAV-tól származó SZJA bevallásokkal tekintette bizonyítottnak azt, hogy ilyen összegű megtakarítással a felek nem rendelkeztek és életszerűtlennek tartotta, hogy ha lett volna ilyen megtakarításuk, a felperes arról ne tudott volna.

Felajánlotta felperesnek, hogy az ingatlant értékesítse, a vételár egészével rendelkezzen és ennek fejében álljon el a vele szemben érvényesített 6.850.000 forint tőke és kamatai követelésétől, mely

ajánlatát felperes nem fogadta el.

Az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy – az ítéletábra hatályon kívül helyező végzésében foglalt utasításainak eleget tett – a felperest és I. rendű alperest személyesen meghallgatta a házassági bontóperben kötött egyezség megkötésének körülményeire, így előadásuk és a bizonyítékok rendelkezésre álltak, a tényállást hiányosan állapította meg. Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint kiegészíti és módosítja:

Az I. rendű alperes ... Bank Nyrt.-nél vezetett ... számú lakossági elektronikus folyószámláján 2009. június 19. napján 2×3 hónap időtartamra – azaz 2009. december 19-i lejárattal – lekötött 5.000.000 forint + 5.000.000 forint + 3.700.000 forint részösszegeket kötött le.

A számla egyenlege 2009. augusztus 31. napján 13.700.000 forint lekötött és 356.038 forint látra szóló betét volt.

A bankszámlára került átutalással az I. rendű alperes fizetése a ... Kft.-től, arról bankkártyás vásárlások is történtek, továbbá a fenti lekötés 2009. december 19-i lejártával, a 13.700.000 forint a számlára visszavezetésre került. Az I. rendű alperes még ezen a napon 15.000.000 forint értékben befektetési jegyet vásárolt, majd abból – részletekben – 6.729.661 forint összegű befektetési jegyet visszaváltott és 4.000.000 forint készpénzt is felvett.

2010. július 9. napján a bankszámláról a felperes közreműködésével 2.290.000 forint ellenében üdülési jog ellenértéke került kiegyenlítésre és 100.000 forint kártyás vásárlás is történt az üdülési jogot értékesítő társaság (... Kft.) javára; a bankszámla látra szóló egyenlege 2010. augusztus 31. napján 251.828 forint volt. Ezen egyenleg fele azonos a felperes által követelt 125.914 forinttal és járulékával.

A bankszámla műveletekből nem volt kimutatható az elsőfokú bíróság által felállított vagyonszármazékos 4. és 6. tételeszámon feltüntetett 13.700.000 lekötött forint részösszegek szerinti megosztása annak ellenére, hogy abból az I. rendű alperes 2.500.000 forint közös vagyoni minőségét elismerte. Ezért a 6. sorszámu tétel mellőzésével a vagyonszármazékos 4. sorszám alatti tétele helyesen 13.700.000 forint összegű lekötött bankszámlaeigenleg, melynek terhére 2010. július 9. napján az I. rendű alperes a felperes közreműködésével összesen 2.300.000 forint összegben teljesített üdülési jog vásárlásával kapcsolatos kifizetést. A vagyonszármazékos 2., 7. és 8. tételeiről a felek egyezően akként nyilatkoztak, hogy az elszámolás az egyezségkötés során megtörtént.

Az elsőfokú bíróság a felperesi keresetet is pontatlanul rögzítette, így annak kiegészítése az alábbiak szerint volt indokolt:

A felperes 2012. január 11. napján kelt keresetlevelében előadta, miszerint 1.500.000 forint összegű igénye abból fakad, hogy az I. rendű alperes bankszámláján az üdülési jog vételére 3.000.000 forint állt rendelkezésre, majd a 11.P.22.179/2012/35. sz. beadványában keresetét úgy módosította, hogy „az üdülési jog vásárlási értékének 1/2-ét” követeli (ez 1.145.000 forint). 2016. február 25. napján (27.P.20.088/2016/5. sz. jegyzőkönyv) személyesen akként nyilatkozott, hogy a bontóper során úgy állapodott meg az I. rendű alperessel, hogy az I. rendű alperes tulajdonába került 2.300.000 forint értékű 2 db üdülési joggal kapcsolatban elszámolási igénye nincs annak ellenére, hogy erről az összegről már a válasz után, az egyezség megkötése után szerzett tudomást. Ugyanezen tárgyalás alkalmával az I. rendű alperes (27.P.20.088/2016/5. számú jegyzőkönyv 4. oldal 3. bekezdés) kijelentette, hogy a 13.700.000 forint összegű számlaeigenlegben benne foglaltatik a 2.300.000 forint üdülési jogra fordított összeg, ezen nyilatkozat ellen a felperes nem tiltakozott, ezzel ellentétes tényelőadást nem tett, sőt jogi képviselője nyilatkozata szerint (27.P.20.088/2016/5. számú jegyzőkönyv 5. oldal 3. bekezdés) „ami az egyezségkötéskor beszámításra került, az a kör lezárult, nekünk a vagyonszármazékoskal kapcsolatban igényünk nincs. Kizárólag olyan összegre vonatkozó

igényünk van, mely utólag derült ki, hogy a házasság alatt és az életközösség megszűnésekor az alperes bankszámláján volt található.”

Ezen nyilatkozathoz képest a felperes a 27.P.21.655/2016/4. számú beadványában nem terjesztett elő olyan kereseti kérelmet, mellyel az I. rendű alperest akár 2.500.000, akár 2.300.000, akár 2.290.000 forint összeg felének megfizetésére kérné kötelezni.

A fentiek szerint kiegészített tényállás mellett a felperesi fellebbezés nem alapos, az I. rendű alperes fellebbezése részben alapos.

A felperesi fellebbezést a másodfokú bíróság alaptalannak találta, ugyanis a felperesi állásponttal szemben a felek Ráckevei Városi Bíróság által jóváhagyott egyezsége még a felperes további ½ tulajdoni illetőségének utóbbi bejegyzése mellett sem vezetett res iudicatahoz (Pp. 148. § (4) és 229. § (1) bekezdései). Felperes és I. rendű alperes életközössége 2009 augusztusában megszakadt. Házastársi vagyontársaságuk megszűnésének ezen időpontjában vagyontársaságuk része volt a ...i ingatlan, az 1/2 – 1/2 arányban képezte tulajdonukat. A házasság felbontása iránti perben született egyezségkötés során, majd az egyezséget jóváhagyó végzés kiegészítése kérdésében annak vizsgálata, hogy mi képezte a házastársi vagyontársaságukat, mi volt a különvagyonuk, nem volt a per tárgya. A házasság felbontása iránti perben egyes ingóságok elszámolására kizárólag a gyermektartásdíj ellentételezéseként került sor. Részletes, a közös és különvagyonukba tartozó vagyontárgyak megnevezésére, azok értékére, azokkal kapcsolatos elszámolásra kiterjedő vagyontárgy, a házastársi vagyontársaság megszüntetésére irányuló határozott kereseti kérelmet akkor nem, kizárólag jelen perben terjesztettek elő. Az I. rendű alperes különvagyonai állításának bizonyítása a házastársi közös vagyon megosztása iránti perben vált indokolttá. Ezen igény, illetőleg érvényesített jog tárgyában nem született még bírósági döntés, nem volt olyan jogerős ítélet, amely az I. rendű alperes igényét elbírálta volna. Így minden alapot nélkülöz felperes azon fellebbezési indoka, miszerint ítélt dologról lenne szó.

Az I. rendű alperes fellebbezése részben alapos.

Az I. rendű alperes a 13.700.000 forint felperesi jutójával kapcsolatos rendelkezést tartotta sérelmesnek, azon belül is kiemelve azt, hogy az elsőfokú bíróság őt „a legrosszabb esetben is csak 11.200.000 forint 50%-ának megfizetésére kötelezhette volna”.

Azt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az I. rendű alperes nem bizonyította, hogy a 13.700.000 forintnak a 2.500.000 forintot meghaladó része, sőt bármely részösszege ún. „idegen pénz” lett volna. Az ítéletábra az I. rendű alperes ... Bank Nyrt.-nél vezetett folyószámlakivonataiból (11.P.22.179/2012/28.) a tényállás kiegészítéseként rögzítette, hogy a 13.700.000 forint lekötése az életközösség megszakadása előtt történt meg három részösszegben (5.000.000+5.000.000+3.700.000 forint), majd az I. rendű alperes a lekötés lejártával – az életközösség 2009. augusztusi megszakadása után, december hónapban – ezen összeget további 1,3 millió forinttal kiegészítve, arról sajátjaként rendelkezve vásárolt befektetési jegyet, melyet különböző részösszegekben visszaváltott, sőt a bankszámlaegyenleg terhére készpénzt vett fel és bankkártyás vásárlásokat bonyolított.

A lekötött részösszegek egymáshoz viszonyított arányából, a bankszámlaműveletekkel érintett összegekből és a bankszámla forgalmából nem mutatható ki, hogy a 13.700.000 forintnak bármely részösszege nem a felek közös megtakarítása, így az elsőfokú bíróság a Csjt. 27. § (1) bekezdése szerint helyesen rendelkezett a lekötött egyenleg, mint a volt házastársak bankkal szembeni közös követelése megosztása tárgyában. Egyetért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos döntésével, I. rendű alperesnek ugyanis nem sikerült bizonyítania, hogy egy harmadik személlyel szembeni tartozása áll fenn a volt házastársaknak, sőt azt, hogy közös vagyonba tartozónak

tekintette a 13.700.000 forintot, bizonyítja a folyószámla kivonat mozgása, azaz, hogy ezzel az összeggel is sajátjaként rendelkezett.

Osztja a másodfokú bíróság az I. rendű alperes azon fellebbezési indokát, hogy a vagyonmegosztás során nem a teljes 13.700.000 forint összeg felezendő, de nem a fellebbezésben hivatkozott érvek miatt. A másodfokú bíróság az általa kiegészített tényállás alapján az 1952. évi III. törvény (Pp.) 66. § (2) bekezdésére figyelemmel a felperes személyesen és jogi képviselője útján tett, egymásnak ellentmondó nyilatkozatait akként értékelte, hogy a felperes az üdülési jog kapcsán elköltött 2.300.000 forint felperesi jutója, azaz 1.150.000 forint összeg erejéig az I. rendű alperessel szemben nem kívánt elszámolni, az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben az eredeti keresetét módosította, az üdülési jog vételárának megosztása tárgyában igényt nem érvényesített. A Pp. 215. §-a értelmében a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, ezzel szemben az elsőfokú bíróság a módosított kereset alapján 1.150.000 forint összeggel túlterjeszkedett a felperes kereseti kérelmén, azaz 6.850.000 forint helyett 5.700.000 forint megfizetésére kötelezhette volna az I. rendű alperest. Ezen indok adott alapot a marasztalási összeg leszállítására.

A felperes a per során nem vitatta az I. rendű alperes azon előadását, hogy egy ismerősén keresztül illegális üzemanyag-eladásból tettek szert jövedelemre a 2006-2009. időszakban (11.P.22.179/2012/36.), s a felperes a munkahelyére is vitt be üzemanyagot eladás céljából.

Az I. rendű alperes fellebbezésében SZJA-bevallásának okirataival látta bizonyítottnak 11,2 millió forint „idegen pénz” voltát azzal az indokkal, hogy ilyen összegű megtakarításra a felek nem volt lehetőségük. Tekintettel azonban arra, hogy felperes részéről sem vitatottan maga állította, hogy illegális üzemanyag-kereskedelemből származott jövedelmük, életszerű, hogy ezen bevétel nem képezte részét az SZJA-bevallásnak, így a Nemzeti Adó- és Vámhivaltól beszerzett iratok az I. rendű alperesi állítások bizonyítására nem voltak alkalmasak.

A kifejtettek alapján az ítéletábra a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintette, fellebbezett részében részben megváltoztatta, és az I. rendű alperes marasztalásának tőkeösszegét a kamatfizetési kötelezettséget változatlanul hagyva 5.700.000 forintra leszállította.

Az I. rendű alperesi fellebbezés 1.150.000 forint összegre alapos volt, ami a 3.500.000 forint összegű felperesi és 6.850.000 forint I. rendű alperesi fellebbezési érték alapján azt eredményezi, hogy a felperes fellebbezése vonatkozásában az I. rendű alperes 100%-ban pernyertes, saját fellebbezése tekintetében pedig 17%-ban pernyertes (azaz a felperes 83%-ban pernyertes).

A 3.500.000 forint felperesi fellebbezési érték alapján az I. rendű alperesnek járó perköltség összege a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján 87.500 forint, a 6.850.000 forint I. rendű alperesi fellebbezési érték alapján a felperesnek járó perköltség ugyanezen jogszabályi rendelkezés szerinti összeg 66%-a, azaz 113.025 forint.

A beszámítás szabályai szerint az I. rendű alperes az ezen összegek különbözeteként, kerekítéssel előálló 25.000 forint ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget köteles a felperesnek megfizetni.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság rendelkezett az illeték állam általi viseléséről, azonban annak összegét nem határozta meg, az ítéletábra azt pótolta és az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján 900.000 forint összegben állapította meg az elsőfokú peres eljárás illetékét, mely összeget növeli a Fővárosi Ítéletábra 21.Pf.20.370/2014/7. sz. végzésében meghatározott 762.240 forint és a 17.Pf.20.326/2015/3. sz. végzésében írt 548.000 forint másodfokú eljárási illeték.

Budapest, 2017. szeptember 19.

dr. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

. Karaszi Margarita s. k.
előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
bíró

A kiadmány hiteléül: